

EMPORDÀ FEDERAL

Preus de suscripció

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora. 1'25

Any VIII

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Administració: Carrer d' En Joan Maragall, n.º 8

Número solt 10 cents.

» atrassat 20

Núm. 362.

Figueres 19 de gener de 1918.

AMBARINA

TÓPIC PER A CURAR ELS PANALLONS

COMPRANT
en els
GRANS MAGAZENS

PUIG PARIS
estalviarèu diners

SASTRERIA A MIDA

Especialitat en trajes fets per a Home i Nen
a preus baratissims

ABRICS GRAN NOVETAT

SECCIONS ESPECIALS DE

Camises. Panyeria.
Corbates. Forreries.
Camisetes. Bisuteria.
Càlsonets. Petaques.
Mitjons. Carteres.
Lligues. Guants.
Elàstics. Cigarres.
Mailloots. Boquilles.
Mocaduria. Garibaldines.
Guarda-pols. Perfumeria.
Mantes. Fotografies d'art.
Velluts. Objectes per a regal.

LA CASA QUE TE I VEN MES
BUFANDAS

PREU FIXE

L'UNIÓ D'ESQUERRES A L'EMPORDÀ

Segons notes publicades per la premsa de Barcelona i per lo que després hem sentit dir en la nostra ciutat, el Sr. Lerroux, quefe dels radicals, ha vingut a Figueres per a tractar de l'unió de les esquerres. Certament que donada la tendència de discordia que d'una manera constant s'observa en determinada part dels radicals d'aquesta comarca, la vinguda del seu quefe podia esser de bons resultats per a fer-els-hi entendre la necessitat de no continuar pertorbant.

Pero si les notícies que tenim dels concells donats pel quefe als seus correligionaris, son certes, resultarà que l'Sr. Lerroux haurà vingut, encara que no fos així la seva intenció, a fomentar la discordia de les esquerres en lloc d'impulsar la seva unió com s'havia dit.

**
Es una realitat que no admés discussió el que 'n la comarca empordanesa, el nucli més important d'esquerres, el partit republicà qui te mes força i millor organització en la comarca, es el Federal Nacionalista, el que precisament feu la coalició amb

els radicals llavors del célebre Pacte de San Gervasi i quina coalició no volgueren acatar precisament els que ara han presidit la comitiva que ha fet els honors al quefe radical.

Tenint, per una part, en compte, aquesta circumstància ultimament apuntada i considerant ademés, que'l senyor Lerroux, segons les notícies que tenim de lo per ell manifestat en la seva estada a Figueres, no ha esmentat per a res al nostre grupú, el mes important, que fins ara ha exercit l'hegemonia, per la forsa dels seus vots, i tenint en compte també que ha parlat als radicals i federalists dissidents de la presentació d'un candidat per la seva banda, com si ells fossin els únics republicans o els de mes força, es dir: com si els termes de la realitat fossin al revés de lo que son, que'l's altres fossin els mes i nosaltres els menos; tenint en compte tot això i ademés que'n la vinguda del quefe radical no s'hagi fet cap indicació al nostre partit, el mes important en la comarca (tornem-ho dir), fa sospitar de que'l senyor Lerroux, donant gust als fomentadors de discordies republicanes, hagi vin-

git a Figueres a consagrar una suposada unió d'esquerres que tingui per principal objecte prescindir del federalisme nacionalista empordanès, aquesta important força republicana de Catalunya, fent veure que no existeix, fent veure que'n l'Empordà no hi han altres esquerres que les incondicionals a la disciplina del senyor Lerroux.

Això no es pas fer unió, sinó desunió, es fer una política partidista, una política de capelleta, molt renyida amb lo que hauria d'esser una veritable unió d'esquerres.

Que això es fassi en la política local, es comprén per la petita visió que de la política tenen els homes que la dirigeixen, però si es molt d'extranyar que des de l'alta direcció d'un partit es descendeixi an aquestes petites maniobres que forçosament s'han d'estrellar contra la realitat.

I com que encare s'hi es a temps per a aclarar mal entesos o per a rectificar els mals passos, llencém aquestes nostres observacions al públic alhora que les dirigim als capitostos republicans de Catalunya per a que procurin esmenar orientacions equivocades.

ELECTORALS

Les dugues castes

La bona i la dolenta. La del esperit i la de la materia. La del cervell i la del ventrell. Definit, com si diaguéssim: la del «pensament» i la del «emolument». Heus-aquí les dugues castes que pugnen per el predomini politic en la vida dels pobles.

Personifiquem-les. La primera, la del «pensament», l'encarna el Diputat sanament polític, l'home qui ha tret l'investidura representativa directament de la voluntat dels ciutadans; que ha laborat, intel·lectual i espiritualment, en la confecció i propagació d'una idea; que té consciència justa de la seva representació i la fa servir sols com a valor impulsiu en la confecció parlamentaria de les disposicions legislatives que son l'eix per ont volta tot el sistema d'administració d'una nació amb mires a les seves necessitats sempre progressives; que sab que, a raó de llei, el seu poder és moral i no material, perquè l'Estat té el braç executiu per a passar en el fang de les necessitats col·lectives la idea o la resolució que ell, el legislador, haurà ajudat a germinar

en la lletra oficial del cós deliberatiu. Es sols una dent del engranatge constitucional, i exigir-li altra cosa seria confondre'l en el laberinte de les corruptes burocràtiques i de les llefiscoses complasencies, ont hi hauria de deixar, forzosament, bocinets d'aquella fermea doctrinaria que era la seva oriflama espiritual en l'atracció de les voluntats impregnades del dinamisme panteístic. I d'haber engany, en tal cas no pervindrà d'ell, sinó d'aquella massa d'opinió que'l portà a un càrreg polític —que és, per tant, d'opinió—pera fer-lo actuar després com a materialitzador d'estatismes, com a plantificador de repugnantes minúcies, com a salta-marges burocràtic...

Això últim es deixa pels de l'altre condició que ara anem a presentar. Aquests son els de la casta del «emolumen», això és: de la inflada buidor espiritual, de l'aparatosa insignificància. Es el Diputat cacic, es clar. L'acta d'aquest és el resum dels panxecs i no dels batecs, i va obtenir-la meitat pels seus diners i meitat per una combinació dimananta del interès creat en l'explotació de monopòlis i d'indústries semi-clandestines que tenen com a socolada, sinó el favor, la dispensa i el celestinatge de les altures ministerials en régims de prevaricadors. Es el senyor Diputat més que'l Diputat senyor—donant tota la valoració al segon concepte de la senyoria. Te propietats al districte i sab convertir en vots les terrores de les seves propietats; i mai parla en públic: te secretaris particulars—panxes agrafits—que parlen per ell i que en les peroracions electorals saben encastar a temps el tòpic bíblic del miracle dels pans i dels peixos. I és astút com una guilla, negociant com un jueu.

La seva acta és una patent de corsari en contes d'un banderí de dignificacions. Ni un romanticisme l'exalta, ni una utòpia, ni un ideal: rés, rés... Aixut com una tirallonga d'aquelles carreteres amb ponts amb que vol fer la felicitat dels electors, el Diputat cacic és l'escardot que cria l'imprevisió de l'Estat. Perquè, en un país on els governs atenguen les necessitats materials del poble, ja no seria possible al representant, essencialment polític, estendre el barbol de les promeses. I aquí ràdica l'inmoraltat política. I és que, en lloc de representar l'intelecte d'un districte, el Diputat cacic representa l'apetit del districte per a acabar representant el seu propi i exclusiu appetit.

A Espanya, de les dues castes predomina encara la segona, la del «emolumen». Ressabis de l'edad feudal en que'l terratinent rebia vassallatge per l'imperativa virtut del favor deixat—que no donat,—el Diputat cacic perpetua la corrupció espiritual de les ruralles, que és una falsa peanya d'ordre inconstitucional on s'hi asseu la trastocació absurda de tot un régime.

Cal, doncs, expandir el sentit polític pera socavar el pedestal de la embusteria materialista i oposar al «emolumen» l'embranzida del «pensament». La ciutadanía no deu demanar, sinó exigir. El representant en Corts te d'esser la veu i no el cop de mà. I ara que s'apropen eleccions legislatives, que segons es fa correr han de tenir caracter de constituents, que vol dir transformació dels sistemes gubernamentals amb vistes a la plenitud democràtica i legalista del poble, hem de procurar tots, tant els del plà com els de muntanya, a que's districtes de la nostre terra no els representin homes de fa-

vor, picapedrers de desitjos venals, fàmuls de Gargantúa: casta del «emolumen»; sinó homes d'espiritualitat, constructors d'idées, pala-dins de la intel·ligència: casta del «pensament».

JOAN DESCLOT.

J. SANS I ROQUER ADVOCAT

Gestió i tramitació dels préstecs amortitzables de 5 a 50 anys del Banc Hipotecari d'Espanya al 5 per 100 anyal.

Compra-venta de finques rústiques i urbanes en totes les poblacions de la Comarca.

Cervantes, 25 (avans S. Pau).—FIGUERES.

L'Unió Federal Nacionalista de l'Empordà

Preparatius electorals.

Per a demà està Convocada l'Assemblea de la Junta Comarcal del nostre partit, per a tractar de les eleccions de Diputats a Corts.

La Comissió permanent de la Junta Comarcal proposa per a candidat en el Districte de Figueres al nostre ilustre amic D. August Pi Suñer.

En la reunió general dels federals nacionalistes de la nostra Ciutat, tinguenda dijous passat, fou acordat que 'ls delegats de Figueres en l'Assamblea de demà, apoin la proclamació del mateix candidat proposat per la Comissió permanent.

El President de la Junta Comarcal Sr. Carreras, fa alguns dies, en vides de la vinguda del Sr. Lerroux, va fer gestions per a veure si es podia posar d'acord amb el President del Centre Federal del Carrer den Lasaüca i del Centre Radical demanant aquestes entitats el seu apoi per a la vinenta lluita.

Per ara les indicacions fetes pel President del nostre partit an els altres Presidents, no han obtingut una resposta satisfactoria.

Es probable que'n la Assamblea de demà es plantegi aquesta qüestió.

Si els federals separats del nostre partit i els radicals haguessin estat ben disposats, se'ls hauria convidat oficialment per a concorrer a l'Assamblea que demà celebraran els federals nacionalistes.

Adhesió al Partit Republicà Català.

En la reunió dels federals nacionals figuerenes va acordar-se que aprofitant l'Assamblea Comarcal de demà, es proposi l'adhesió de l'Unió Federal Nacionalista Republicana de l'Empordà al Partit Repùblicà Català, però mantinguent els federals empordanesos el seu nom i organització actuals i la plena independència en tot lo que's refereix a la seva vida local i comarcal, com l'elecció de candidats, etz. etz.

SABANONES Los cura el Tòpico Gilkens. 1 pta. De venta: Farmacias y Droguerías.

En defensa del nostre Institut

Per el Ministre d'Instrucció pública, se dictá el passat 27 de Decembre una R. O. en la que se demanava informes dels Instituts, amb mires a aplicar la reducció de funcionaris civils de l'administració del Estat, acordada per la Co-

missió de presupostos del Congrés, i coincidint aquella disposició, amb una campanya solapada que des de fa temps se ve fent contra el nostre Institut, dirigida no sabém per qui, però inspirada sens dubte per interessos particulars ben mesquins quant s'escuden en l'anònim, féu preveure an algunes dignes ciutadans el perill en qu' estava el nostre Institut un dels mes antics instituts locals de Espanya i quina glorirosa història pot enorgullir-se amb els noms d'il·lustres personalitats sortides de les seves aules.

Si sempre es contrari a tot aveng i civilització, la supressió de centres docents, ho resultaría molt mes i mereixeria la mes severa condemna el suprimir sense solta ni volta el nostre Institut que tants sacrificis costa a la nostra ciutat i quin estat progressiu se manifesta paleasant amb el nombre de matriculats cad' any en augment i en les calificacions que s'hi obtenen, lo que'l convertéix en un dels primers d'Espanya per l'esperit de selecció que impera.

Enterat el nostre alcalde popular de la disposició ministerial i iniciant la campanya Pro Institut, adreçà al senyor Ministre d'Instrucció Pública el següent telegrama:

«Alcalde de Figueras a Ministro Instrucción Pública.

El pueblo de Figueras justamente alarmado por noticias de la prensa referentes al proyecto de suprimir este Instituto, me pide suplique a V. E. diga lo que haya de cierto respecto al particular. La ciudad de Figueras que no ha pedido ni quiere el presidio, soporta resignadamente tan vergonzosa carga, pero defenderá con la entereza debida la existencia del Instituto más antiguo de Espanya, cuya vida ha costado al Ayuntamiento sesenta años de sacrificios y más de un millón de pesetas.»

En igual sentit se dirigiren telegramas per l'ex-diputat a Corts Sr. Cusí i per els diputats provincials Sr. Inglés, Geli, Salleres i Monegal.

Igualment sotscrit per varis figuerencs s'envià el següent telegrama:

«Protestamos del proyecto de suprimir este Instituto, cuya matrícula aumenta notablemente de año en año y ponemos en conocimiento de V. E. para que no sorprendan la buena fe de un ministro renovador, de que estamos advertidos que con dicho proyecto más que atender intereses generales se trata de complacer a los amigos—Carreras, Ros, Santaló, Jordá, Dalí, Canet, Costa, Massot, Isern, Batet, García, Sicart, Comet, Jou, Ribó y Soler.»

A quins telegrames contestà el ministro en la següent forma:

«Ministro Instrucción Pública a Carreras y otros firmantes del telegrama.

Me apresuro manifestarles que no tiene fundamento alguno la versión de que se trate de suprimir ese Instituto. Les saludo con afecto.»

Además per el ministeri d'Instrucció Pública s'ha facilitat una nota de la que n' extractem el següent paràgraf:

«Habiéndose recibido en el ministerio de Instrucción pública varios telegramas y comunicaciones que revelan la alarma producida por la noticia de que se proyectaba la supresión de algunos institutos y de las enseñanzas de carácter especial, como gimnasia, dibujo, caligrafía y religión, interesa hacer constar que es infundada la alarma producida por la R. O. de 27 de diciembre último.

Para que todos los interesados conozcan el verdadero alcance de dicha disposición se advierte que se trata de lo siguiente:

Por R. O. de 12 de julio último, publicada en la «Gaceta» de 14 del mismo mes, se encargó a la sección de este ministerio «la formación del oportun expediente para el cumplimiento de la ley de 2 de marzo del presente año, en la parte que se refiere a poner en vigor el artículo 19 del dictamen de la comisión de presupuestos del Congreso sobre el articulado del proyecto de ley de presupuestos de 1917, en el que se determina la reducción de las plantillas de todos los funcionarios civiles de la administración del Estado en un 25 por 100, por lo menos, de los que actualmente las constituyen.»

Instruído el oportuno expediente, secció de Institutos en su dictámen analitzó y examinó no solo el aspecto económico del problema, sino los de carácter técnico y pedagógico de la segunda enseñanza, proponiendo la norma que a su entender sugiere la actual organización del Instituto y sus planes de enseñanza.

Pasó el expediente a informe del Consejo de Instrucción pública, dictaminando la comisión permanente que antes que el pleno emitiera su informe se oyera el de los claustros de los dos Institutos de Madrid, con toda urgencia siguiendo el criterio adoptado en los expedientes de carácter análogo por dicha comisión.

De acuerdo, pues, con dicho informe, se ha dictado la R. O. de 27 de diciembre.

Este es el estado actual del asunto, pues no han dictaminado todavía los claustros de los Institutos del Cardenal Cisneros de San Isidro.

Excusado es decir que lo actuado hasta ahora no puede ser motivo de alarma, ni de protesta de ninguna clase, pues se trata de un expediente instruido por virtud de un precepto inexcusable de una ley que se ha aplicado en todos los ramos de la administración del Estado, sin que nada prejuzgue la resolución definitiva que se adopte, teniendo en cuenta la realidad del régimen constituido en materia de segunda enseñanza con plan de asignaturas perfectamente definido y acoplado a los diferentes cursos de la misma.»

Sembla doncs que'l perill s'ha esvait de moment. Es prècis, no obstant no perdre de vista, els interessos que per a Figueres representa l'Institut que constitueix una base decisiva per a l'Establiment d'una Escola d'Arts i Oficis que forçosament deu crear el nostre Ajuntament.

EMPORDÀ FEDERAL que per damunt de tot partidisme sent l'excelsit de l'amor ciutadà, vetllará per la conservació del nostre Institut i confia tenir, una vegada mes, al seu costat a tot el poble de Figueras disposit a defensar amb les dents el nostre primer i venerable centre cultural. Mentrestant confiem en la honrada paraula del Sr. Rodés quin catalanisme deuria impedir-li perpetrar la supressió d'un Institut de Catalunya.

SE VENEN. Una màquina de moldrer admetlla i un'altra per a moldrar pebre. Abdues poden funcionar a mà o bé amb força elèctrica.

Informes a càrrec Canet.

De Port-Bou

Retirada del Municipio de la minoría republicana.—Sesión Municipal que no es tál.—Un bando ridículo.—Portbou denunciado por algún Canalla.—«Libertad» haciendo el bestia, toma el pelo a los señores Torroella, Vilarrasa, Jónama (E.) y Ribera hermanos.—Gratacós se escapa de la toma-dura.

El viernes dia 11 a la hora de costumbre las 4 de la tarde, la minoría republicana se presenta en el Salón de Sesiones y en vista de que el Alcalde y sus aliados, quizás con el propósito deliberado de mortificar a la misma, no se presentan, a pesar de ser las 4 y veinte minutos, se retirau del Salón, manifestando al Secretario las causas del por que lo efectúan: A las 4 veinticinco se presentan los de la mayoría con su Alcalde, y satisfechos de la *hazaña* toman asiento, abriendo la Sesión a las 4 y media. Hablan en voz tan baja y con tanto misterio, que el Secretario se vé obligado a preguntar continuamente al concejal más próximo ¿de qué se trata? Los del público se miran unos a otros como quién vé fantasmas, y el cronista pasa las de Cain para anotar lo que al parecer allí se dice. ¿y que se dice? pues en resumen nada; música celestial: el Sr. Ribera refiere algo de una *epidemia*; no sabemos si alude a la filoxera; también nos habla de

alfalfa y de los arneses de un caballo, y nos mandan a casita, por que ya es tarde.

El Bando ridículo.

¡Tatarit! ¡tit! ¡tit! ¡Un bando del nuevo Alcalde! Expectación en las mujeres y niños. ¿Qué será? exclaman todos. El del tatarit despliega una resma de papel; toma aliento por que la cosa va para largo, y nos dice en conclusión que debido a las gestiones del Alcalde, este ha recibido la formal promesa del Gerente de la Compañía que suministra el fluido eléctrico a nuestro pueblo, que en lo sucesivo habrá luz y sin interrupción. Caen en el lazo algunos cándidos, arrinconan las luces supletorias, y en efecto, viene la luz, nos alumbrá diez minutos, nos dá las buenas noches y se vá tan campante por donde vino, y hasta la fecha no ha vuelto en su totalidad, si bien no nos abandona en absoluto, ya que viene con cuenta gotas siendo preciso auxiliarla con espelmas, petróleo o carburo; y así podemos excluir con satisfacción: ¡bien por el bando y las gestiones! ¡Habrá guasones! Es todo un tío, nuestro protector. Y aproposito de las gestiones practicadas por el Sr. Torroella según el mismo dice en su bando pró Portbou, véase la

Denuncia contra el pueblo.

La Depeche del dia 11 dice en una nota oficiosa «que los germanófilos de Portbou se valen de las interrupciones que ocurren en el alumbrado para depostrar contra Francia y contra su gran defensor el Alcalde Sr. Torroella, al cual intentan arrebatarle sus prestigios»; deduciéndose del escrito en cuestión, que algún canalla por miras egoistas encaminadas a popularizarse fuera de casa, ha denunciado fechorías que no existen, fomentando con tan rastrero hecho el odio entre dos pueblos hermanos en vez de propagar paz y amor.

Miente quien tal denuncia hizo; miente quien dijo que se intentaba algo contra los prestigios del tal *Maire*; Portbou en su inmensa mayoría ama y respeta a Francia, y si algún germanófilo existe, no es enemigo precisamente del Sr. Torroella. La minoría republicana del Municipio compuesta de los Sres. Laporta, Xirau, Jonama (M.), Vicente, y Casadevall, es la que está frente al *Maire*, y esa minoría es de todo corazón, con toda su alma la mas francófila que darse pueda, y ella protesta de la denuncia que pesa sobre el pueblo, por falsa en absoluto, y hace observar a los queridos redactores de *La Depeche*, que ha sido sorprendida su buena fe, y que aquí si se discuten los prestigios del Sr. Torroella, no es por la luz sino por su actuación política funesta para la república Española. Admitimos, dicen, que el Sr. Torroella ame a Francia; no la amará más que nosotros, y nadie por esto quiso aquí restar nuestros prestigios, ni siendo Alcalde el Sr. Laporta y ocurriendo con la luz, lo mismo que ahora ocurre con el Sr. Torroella; conste pues así y no se falsée la verdad, y dicho esto, digamos algo de las

Bromitas de «Libertad».

Al aludir a los Sres. Torroella, Vilarrasa, Jonama (E) y hermanos Ribera, si bien no reproduciremos todo lo que dice relativo a estos señores por que no queremos tomarles el pelo, con que lo haga *Libertad*, ya basta. ¡Se necesita frescura! Figúrense Vds. como las gasta el célebre Brutón redactor de aquel Semanario, que me dá cien vueltas a mi en el arte de tomar el cuero cabelludo al próximo. A Torroella le dice, *encarnación de la democracia*, y a Vilarrasa, Jonama y hermanos Ribera, jagárrense a cualquier sitio! *luchadores aguerridos geh?* nada que me descubro ante tal guasón a quién declaro el decano de los *payasos* y el rey de los *bufones*.

Un Concejal de la mayoría respeta; al Sr. Gratacós; de esta nada dice, se vé

que son amigos, y no ha querido chanclearse con él.

Ya lo sabe el Sr. Gratacós; ha resultado ileso de los piropos de Brutón.

KARENIN.

Se comprará una **Barbería**, amb condiciones.

Rahó en l'Impremta d'aquest periòdic.

Una pica «en faldas»

Ja es cosa convinguda per tothom, que moltes de les planxes qu'ha fet el cacic de nostre terra, son degudes a la gent qu'el volta, qu'el dirigeix i aconsella. Ell per si sol, mai s'hauria arriscat anar mes enllà de lo que li permeten aquelles facultats que la Naturalesa li ha concedit; i així tenim que l'afany de domini, conreuat a la seva sombra pels que li porten el timó de la nau política, li fan perdre el bagatge dels monopolis pel camí, mentres boguen tantament amarats d'odi.

Aquesta ha sigut la feina constant dels que l'han *orientat*.

Doncs tornan-hi, ja saben nostres lleïdors, que la carretera de França, fa prop de dos anys qu'es troba poc menys que intransitable; que sols la passen els que amb llurs carrauajes hi tenen l'únic medi de vida, i de l'estat deplorable d'aquesta carretera, se n'ha lamentat tothom, inclús nosaltres. I es aixó precisament lo que molesta i fa dir quatre bertranades a la ploma qu'està a sou del cacic.

Nosaltres, mai hem negat qu'el cacic hagués telegrafiat—una vegada cada quatre mesos—al ministre, per lo de la carretera.

Lo que nosaltres hem negat, es l'eficàcia d'aquests telegrames. Lo que nosaltres hem volgut dir, es, que no'n féien càs de lo qu'els hi telegrafia, i tant es així, que ha sigut menester que l'Arcalde i President de la «Cámara Agrícola»—sens perjudici de les gestions d'un diputat provincial, i particulars de nostra Ciutat—haguéssin telegrafiat al Ministre, per a que amb la resposta d'ells, ne vingués una d'igual per a «el diligente Diputado por nuestro distrito» com escriu persona interessada, en *Liberiat*.

Aquest mateix periòdic ho diu ben clar: «en cuatro Octubre último se concedió un crédito de veinte mil pesetas», i després d'un trimestre si no es per a contestar al Arcalde i President de la Cámara, no s'en sabría rés... Teniem rahó o no, al dir que a Madrid no se l'escoltaven?

Ara, que les pessetes consignades per aquest crèdit, també podrà esser que ja haguéssin servit per a adob d'altres carreteres d'altres districtes ont la diligència del diputat resultés mes efectiva, i per tant, mes beneficiosa pels seus representants. Per què, *vamos*, demanar una millora de tanta trascendència, voltar-se un crèdit (que per ara...) i el ministre no dir-ho an el diputat pel districte fins al cap de tres mesos i encara després de recabar-ho altres personnes amb representació de la ciutat... vaja, que *apaga y vámmonos*.

Heusquí com per voler-nos atacar, se posen ells mateixos en evidència, reforçant lo que ja portém dit, o sia, que per ara... ni grava ni adoquins.

Sessió del Ajuntament
del 16 de gener de 1918.

Assisteixen els concellers Ros, Canadell, Carreras, Bonaterra, Vidal, Carbona, Bosch, Serra, Teixidor (Jaume),

Teixidor (Emili), López, Pascal, García i president l' alcalde Sr. Pujulá.

Queda l' Ajuntament enterat de la aprovació pel Gobern Civil del pressupost per a l'any que som. Després de alguna discussió referent a la subvenció per a l'anada de representants de la Cambra Agrícola i demés, a gestionar el projecte d'un ferrocarril secundari, se acorda mantenir la quantitat oferida que's de 200 pessetes.

S'autoritzà als solicitants Pellisier, Lapedra i Coderch, per a fer les obres que demanden; passant a la Comissió la demanda de P. Carolà.

S'acorda destinar 125 pessetes per a la Junta Municipal del Cens a fi de que aquesta es procuri el personal auxiliar per a els treballs d'oficina.

Es parla de les grans dificultats i dels molts estudis fets per a la calefacció de les oficines de l'Ajuntament i en vista de que l'Sr. Pascal diu que coneix a 'inventor d'una estufa de serradures, s'encarrega a aquell senyor la sol·lució d'aquest tant difícil problema.

Es parla del probable enrunament de lo que fou església dels Caputxins i se entaula un llarg debat sobre la manera d'inventariar i vendre els ferregots que's guarden en aquell edifici. Acorrant-se vendre lo inútil, i guardar (naturalment) lo útil, fent-se un escrupulós inventari.

A petició del Sr. Teixidor (D. Jaume), s'acorda fer imprimir el nou pressupost municipal. El mateix Sr. demana que s'obligui a l'adob o la instalació de canals en els edificis que no'n tenen.

Continua «tenint má» el Sr. Teixidor i parla de l'enrejolat de portland fet devant l'església nomenada «dels dolors» o sia prop del Teatre; queixant-se de que l'alcalde hagués donat l'orde sensa coneixement de la Comissió de Foment. Declara que no es catòlic i que per lo tant la ultiima sera que ell hauria fet arreglar, hauria sigut la de l'església. Contesta el Sr. Alcalde que si l'orde es seva, també ho es del President de Foment de l'anterior bien; que l'església es un edifici que té caracter de públic i per això no poguen obligar al propietari, ha entès, el President, que devia arreglar-la el Municipi. I després d'haver manifestat el Sr. Pascal que la queixa del Sr. Teixidor no vol pas significar una proposició de censura, es dona per terminat l'assumpte.

Demana el Sr. López que se li renovi l'autorització que diu que li fou donada en el bieni anterior per a construir una garita pér a el vigilant de consums del costat de l'Era den Deseia. El Sr. Bosch manifesta que també deurién procurar-se xubasqueros. Insistint el Sr. López en la seva petició, s'acorda autoritzar-lo i se acaba la sessió.

TOS Se cura con Pastillas Helenianas. 1 pta. De venta: Farmacias y Droguerías.

«ALCALDÍA CONSTITUCIONAL DE FIGUERAS.—La Junta provincial de Sub-

sistencias ha acordado la tasa del combustible a los siguientes precios:

Carbones vegetales a 22 pesetas los 120 kilos, o sea la carga catalana, para los almacenistas, y a 26 pesetas para los detallistas, o sea a 2·20 pesetas la arroba; y el de las leñas a 1·50 pesetas en general los 40 kilos, y a 1·75 pesetas la de encina; habiendo acordado igualmente no permitir facturaciones fuera de la provincia en tanto no quede asegurada la cantidad necesaria para el consumo de la misma.

Lo que se hace público para conocimiento del vecindario, advirtiendo a los vendedores de dichos artículos que se procederá con todo rigor contra los que exijan mayores precios de los consignados.

Figuera 19 de enero de 1918.—*El Alcalde, M. PUJULÁ.*

APRENDIZAS, ganarán enseguida. Se necesitan en casa la modista **Teresa Acosta**, calle Juan Matas (antes Besalú), núm. 15, 2.º

Cambi de nom i amo.

L'antic «Café del Progrés» des d'avui portarà el nom de «Progreso Comercial» guardant així analogia amb les transaccions—especialment d'olis—qu'en ell se fan.

El nou propietari don Francisco Bigas, de quina pràctica no pot dubtar-se en la direcció d'establiments similars, pensa dur-hi a terme totes aquelles millores que constitueixen el crèdit d'una casa i el confort mes acurat en les exigències modernes.

PRACTICANT se'n necessita un a la Farmacia Ferrán.

Donaran raó en la mateixa.

Data memorable.

Dilluns el matí, va començar l'enderrocament del grup de cases del extrem superior de la Rambla, millora qu'els figuerencs veurém realitzada, mercés al benefactor de la ciutat senyor Casades de Códol.

Entre'ls que presenciaven l'efecte de les primeres despulls, se comentaba la confiança servada fins aquells precisos moments per alguns veïns que a correuva s'afanyaven a desembarragar lo que ja devia esser fora el dia primer de gener, i an això s'hi afegia, qu'el motiu de la confiança en veure retardada la millora, era deguda al ex-arcalde den Sanchez Guerra, el noi de Navata.

Si resultés així, ja seria viure massa refiat, doncs ja se sab que fa temps, que el de Navata, no n'ensopega cap.

Es clar que per a qu'els propòsits haguéssin pogut esser realitat, havia de resultar el·legit com se pensava, prò ni això va esser així, si no tot lo contrari, ni va poder fer de les seves amb el nomenament de capellà del hospital, i ara haurà pogut veure com les cases van a terra... Res, qu'el sant se li ha girat d'esquena!

RAMÓN BARTOLOMÉ, Pintor-dauador (successor de J. Torramilans), ha traslladat son domicili al carrer de Monturiol, n.º 20, 2.º

ASMA La curan gotas Helenianas. 4 ptas. De venta: Farmacias y Droguerías.

UN SEÑOR que desempeña cargo oficial en esta Ciudad, se ofrece fuera de las horas de Oficina, para trabajos de despacho o similares, véase con F. Canet.

APRENENTS.—S'en necessiten, de 15 a 17 anys, en la Fundació d'En Lluís Fitia. Guanyaran tot seguit.

Imp. J. SERRA, Caamaño, 21.—Figuera.

CONSULTORI MEDIC-QUIRURGIC

DE
Joaquím Jubert i Eliseu Jubert

(Malalties de la PELL)

CIRUGIA GENERAL

Plaça de l'Oli, 1 pral. — Telefon 205 — GIRONA

**Imprenta-Tarjetería
DE
JOSEP SERRA FABREGA**

Caamaño, 21.—FIGUERAS

Impresions de luxe i económiques

PREUS REDUITS

BANCA Y CAMBIO

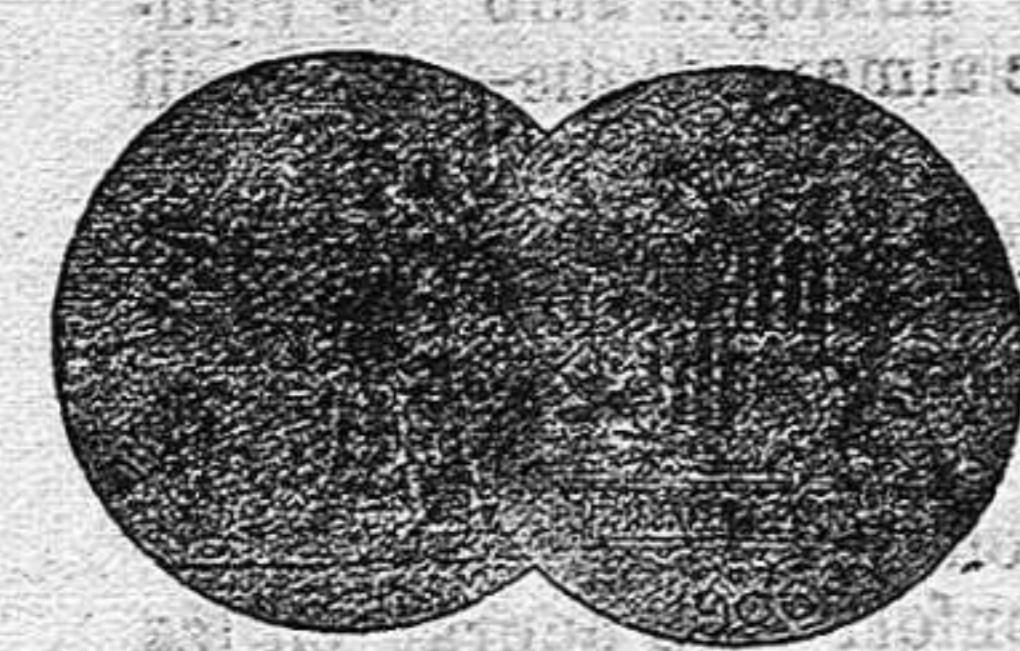
DE

J. Ferrán y Galter

(Sucesor de Miguel Colldecarrera)

Compra y venta de valores, pago de cupones, descuentos de letras, giros sobre París y plazas de España, cambio de monedas, cuentas corrientes, depósitos de metálico y de títulos en custodia, etc. etc.

Calle Vilafant, 2 y 4.—FIGUERAS

«El Eco de la Moda»

NARCISO FONT

SASTRE-MODISTO

Plaza Constitución, 4 y Portella, 1.—FIGUERAS

Corte y confección elegantes.—Especialidad en trajes de Señora y de ceremonia.—Gran esmero en todos los trabajos.

NO COMPREU MOBLES
sense visitar primer el gran magatzem

EL 24

—DE—

ESTEVE VILANOVA

Carrer Ampia, 24.—FIGUERAS

Solidesa, elegancia, baratura.—Exposición
permanent.

10 céntimos...

pueden mineralizar Vd. mismo, instantáneamente el agua de mesa, haciéndola alcalina y litinada, ligeramente gaseosa, digestiva, muy refrescante y agradable, aun pura. Basta para ello hacer disolver en un litro de agua potable un saquito de

**LITHINES
del
D'GUSTIN**

El agua así mineralizada constituye el régimen indispensable para preservar las enfermedades y curar las afecciones de los riñones, vejiga, hígado, estómago, intestinos

Dipositarse ante per a Espanya: M. DALMAU I OLIVERAS
Passeig de l'Industria, 14.—BARCELONA.

GOTAS GRIEGAS

Tienda Instalación

¡Fuera canas!

4 ó 5 gotas

bastaron para rejuvenecerme de tal manera, que de viejo despreciable me volví joven hasta el extremo de distanciar a las muchachas apenas me veían.

**AGUA
ORIENTAL**

Con 4 ó 5 gotas usadas diariamente, mis pechos adquirieron gran desarrollo, tersura y belleza incomparable.

**¡Señoras!
Se acabó el vello**

Usad

Depilatorio árabe

y quedaréis tan limpias que nadie podrá igualarlos en hermosura y juventud

Único inofensivo

Bote con instrucciones

5 pesetas

UNICO REPRESENTANTE EN LA PROVINCIA:
Hijo de J. GIRALT. Calle Juan Matas, 20 y 21.—FIGUERAS

I. CARLOS MERCIER

Sucesor de ESTEBAN POMÉS

Fábrica de Pastas finas para sopas

Calle Caamaño, núm. 10 y Blanch núm. 1

Teléfono, núm. 52

FIGUERAS.—(Provincia Gerona)

¿Tiene V. callos

verrugas, ojos de gallo o durezas en los pies? Use hoy mismo el infalible

Callicida Cuerda

(Callicida Veloz)

que los quita radicalmente en 3 días. Único CALLICIDA español que ha sido laureado con el Gran Premio en la Exposición de Milán, 1916. Estuche: 75 céntimos.

Reuma-gota

Curación pronta y radical, según certificado de médicos alemanes, franceses y españoles con

Anti-úrico-Weis
del doctor Cuerda

Laureado con el GRAN PREMIO, Exposición Milán, 1916.

De Venta: En Figueras: Farmacia de R. Martín.—Gerona: José M. Pérez Xifra.

Consultorio del Dr. Tutau
Para enfermedades Venéreas y de la Piel

Nuevo horario de Consultas

Días laborables } De 11 a 12 mañana } Jueves: solo de 10 a 1 mañana
excepto los jueves } » 5 a 7 tarde. } Festivos » 10 a 12 »

Calle de Vilafant, 24, bajos.—FIGUERAS